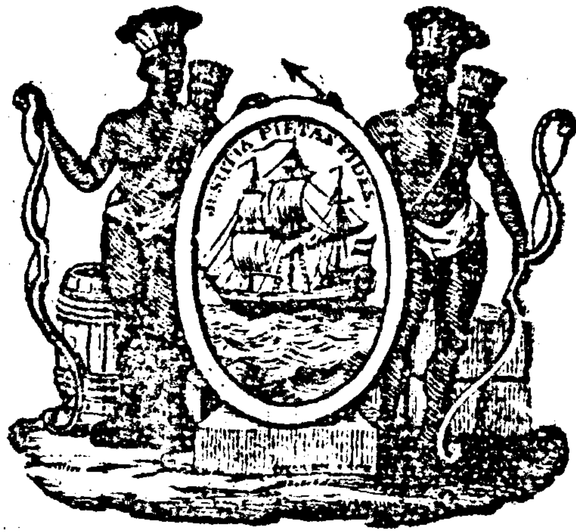
A°. 1840.

ZATURDAG,

N°. 66.

15 AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 12 Augustus 1840.

(28738) De persoon van MOZES ABRAHAM DE VRIES, heeft op heden aanteekening gedaan, van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. SS DE VEER.

ADVERTENTIEN.

Het voorkomen van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, is door den ondergeteekende het volgende *Tarief* bepaald, voor de *KOLONIALE PRODUCTEN*, welke door de HANDELAARS of SLIJTERS in KOFFIJ, SUIKER, CACAO, MELASSIE, VOORLOOP en LIKA worden verkocht:

De HEELE KOFFIJ,	voor 50	Centen het ℔.
» GEBROKEN dito,	» 40	» » »
» GEBRANDE dito,	» 56	» » »
» SUIKER,	» 18	» » » verkocht wordende bij een pond of grootere hoeveelheid.
» Idem,	» 20	Centen het ℔. verkocht wordende in minder hoeveelheid dan een pond.
» MELASSIE,	» 50	Centen de gall.
» CACAO,	» 28	» het ℔.
» LIKA,	»	provisioneel zonder prijsbepaling.
» VOORLOOP,	»	provisioneel zonder prijsbepaling.

Paramaribo, den 12 Augustus 1840.
De fungerende Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
P. FIERS SMEDING.

De ondergeteekende bij ondervinding het nut kennende van de *Nacht-Patrouilles*, welke gedurende den droogen tijd door de Ingezetenen dezer plaats telken jare gedaan zijn, heeft de Heeren Wijkmeesters van de onderscheidene Wijken verzocht, om te trachten de bewoners van hunne Wijken tot het deelnemen aan die Patrouilles hetzij zelve, hetzij door daar toe gehuurde vrije personen of vertrouwde slaven, ingevolge daarvoor door de Wijkmeesters te maken tourbeurten, even als in vorige jaren over te halen: zoo veel in zijn vermogen is, de Policie werkzaam stellende voor de veiligheid en zekerheid van de bezittingen der Ingezetenen dezer plaats, zoo vorderen echter de uitgestrektheid der Stad en nog andere redenen dat de Ingezetenen in hun eigen welbegrepen belang eenige waakzaamheid betoonen; tegen het doen van de voorgestelde Patrouilles gedurende hoogstens *twee maanden*, bij tourbeurten verdeeld over het aanzienlijk getal der bewoners dezer Stad kunnen geene bezwaren van eenige belang bestaan, en het is op grond hiervan dat de ondergeteekende zich veroorloofd de welwillende medewerking zijner medeburgers tot het voorgestelde doel door deze in te roepen.

Paramaribo, den 13 Augustus 1840.
De fungerende Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
P. FIERS SMEDING.

Op den *Eersten September dezes Jaars*, zal door de daartoe bevoegde Ambtenaren, eene generale *SCHOUWING* plaats hebben, van de KEUKENS en STOOKPLAATSEN, van de SLOOTEN, TREKKERS of TRENZEN voor de Huizen en van de niet bebouwde Erven: een ieder wien het aangaat wordt mits deze gewaarschuwd om te zorgen dat de Keukens en Stookplaatsen, behoorlijk gereinigd, dat de Slooten, Trekkers of Trenzen voor zijn Huis daar waar zij zijn, behoorlijk ter breedte van *twee en een halve* voet gedolven, en dat de hem toebehoorende onbebouwde Erven behoorlijk gezuiverd en omheind zijn, op pœne van voor de niet voldoening aan de wettelijke bepalingen ten dien aanzien ingevolge de Wet vervolgd worden.

Paramaribo, 13 Augustus 1840.
De fungerende Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
P. FIERS SMEDING.

(28684) De Vendumeester A. SALOMONS, zal Dingsdag 18 Augustus 1840, 's morgens om *negen* uren, ten zijnen huize verkoopen: Het *HUIS* en *ERF*, in de *Hofstraat*, La. D. No. 144 Nieuwe Wijk.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den, de Schoener onder Nederlandsche Vlag Jan Ernst, Kapt. J. A. de Hazeth, van Curaçao, hebbende 21 dagen reis: passagiers: de WelEdelen Gestr. Heer J. F. Cassa, Mejufvrouw Maria Elisabeth Lausin, benevens de Slavin Jeanet, aankomende J. A. de Hazeth.

Idem, de Nd. Am. Brik Harvest, Kapt. J. Parrott, van Boston, hebbende 36 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 10den, de Nd. Am. Brik Creole, Kapt. F. Nickerson, in Ballast naar Bonaire en Curaçao. — Passagiers: de Heer E. Lyons, Echtgenoot en Kinderen en de Minderjarige E. Lyons.

Den 11den, het Schip Amsterdam, Kapt. Laurens Wildschut, naar Amsterdam: lading: 218 vaten Suiker, 3 balen gebroken Koffij, 43 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen, 170 balen Cacao en 20 vaten Rum.

Den 13den, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. Charles Ritchell, naar Demerary: passagiers: de Heeren Pierre Dubus en Mozes Abraham de Vries.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

VRIJDAG, 14 AUGUSTUS 1840.

De Slaven, met namen: Eduard, Grewa, Theresia en Fanny, aankomende ELIO NAHAR, zijn verkocht voor eene som van *f* 2,155.

, Het voor afbraak verkochte Gebouw, aan de Waterkant (zoogenaamde Kabrietenwacht) is gekocht door LAURENS ARON DE MESQUITA, voor de som van *f* 100.

Mengelingen.

DE MENSCHENVRIEND.
Naar het Russisch.

Nicolaas Stephanowitsch Ischorski is een rijk edelman in den omtrek van Moskou, die, uit zucht om boven anderen uit te munten en zijnen naam bij de nakomelingschap beroemd te maken, voor eenige jaren een hospitaal heeft gesticht, waarin de armen voor niet worden verpleegd. Niet lang geleden liet de Gouverneur der provincie hem kennis geven, dat hij voornemens was, een dag op zijn buitenverblijf te komen doorbrengen; en men kan ligt denken, dat *Ischorski*, opgetogen over zulk eene vereerende onderscheiding, zich haastte alles in gereedheid te brengen, om zijnen gast te ontvangen.

»Wat blijft die doctor lang weg!" zeide *Ischorski*, die met zijne gemeenzame vrienden *Roslalew* en *Surski* in zijne voorkamer stond. »*Froschka!* ga hem eens zeggen, dat ik al twee uren naar hem wacht. O, daar komt hij! Mijn goede *Jersei Iwanowitsch!* wat heeft u toch zoo lang opgehouden?" — »Ik verzoek Uwe Edelheid om verschooning," antwoordde de doctor met eene buiging. »Ik ben in het hospitaal geweest." — »Daarover wilde ik u juist spreken. Is alles daar in orde?" — »Ik vertrouw van ja." — »Goed, goed! Men heeft over mijne stichting veel gesproken, begrijpt gij? en wij moeten zorgen, dat wij er bij Zijne Excellentie eer meê inleggen. Is de verbandzaal zindelijk en netjes?" Alles gelijk altijd, Uwe Edelheid! - »Nu ja, beste vriend! dat meende ik ook. Van daag komt de Gouverneur hier, moet gij weten; en wij moeten zorgen, dat alles in het beste licht voorkomt." — »Ik heb de eer gehad, Uwe Edelheid te zeggen, dat alles in behoorlijke orde is." — »Maar hoe zien de ziekenzalen er uit?" — »De vloeren zijn helder geschrobt, en de bedden zijn zoo zuiver als glas." — »Maar is er wel aan gedacht, om boven de deur van iedere kamer een bordje te hangen, waarop de naam der ziekte te lezen staat?" — »Daar het hospitaal slechts tien bedden heeft, is dat wel niet hoognoodig, Uwe Edelheid! maar ik heb toch, om u in dit opzigt genoegen te geven, drie bordjes laten ophangen." — »En hebt gij de namen in het Latijn geschreven?" — »In het Latijn en in het Russisch." — »Goed! En hoeveel patienten hebben wij tegenwoordig?" »Tegenwoordig hebben wij er, Goddank! geen een. — »Geen een? Geen een patient?" riep *Ischorski* verschrikt uit. — »Neen, Uwe Edelheid! de laatste was *Hias*, de koetsier, en die is gisteren weggezonden." — »En dat waarom?" - Omdat hij hersteld was, Uwe Edelheid!" — »En wie heeft u gezegd, dat hij hersteld was? Hoe wist gij dat? Lieve Hemel! Geen een patient! Moet men daarvoor een hospitaal stichten? Nu, dat is zeer aanmoedigend." — »Maar wat komt er dat op aan?" viel *Surski* hierop in. — »Wat er, dat op aankomt?", hernam

Ischorski verstoord. »Geen een patient! Moet ik dan Zijne Excellentie de naakte muren laten zien? Gij zijt een knap man. *Jersei Iwanowitsch!* Gij hebt mij eene groote dienst gedaan! Geen een patient!" »Maar, Uwe Edelheid! hoe kan ik dat helpen?" — »Hoe gij dat helpen kunt? Laat mij u eens even iets vragen! Waarvoor krijgt gij uw geld? Duizend roebels in het jaar, en vrije woning, en —— geen een patient! Is dat uwe kunde en uw ijver? Mijne zuster had wel gelijk, toen zij mij raadde geenen Russischen doctor te nemen — doctor, zeg ik nog al! Een fraaije doctor, zonder een enkel patient! Maar, al kost het nog zooveel, ik zal een Amerikaanschen doctor laten komen; dan zullen wij geen gebrek aan patienten hebben. — Ja, gij hebt goed lagchen. Mijnelieeren! Gij hebt geen hospitaal, — en dan geen enkel patient — geen een...!"

»Zeg eens, *Roslalew!*" zeide *Surski*: »zouden *wij* ons niet ziek kunnen houden, en ieder in een bed gaan liggen?" — »Broeder! ik verzoek u, dat gij den gek niet steekt met zulk eene belangrijke zaak." — »Neen, ik meen het in ernst. De Gouverneur zal het toch niet in het hoofd krijgen, om de patienten den pols te voelen. De hoofdzaak is, dat de bedden niet ledig zijn." — »Die inval is zoo kwaad niet — wacht eens, ja — *Troschka!* laat *Parfen* terstond hier komen!"

Het duurde geene vijf minuten, of *Parfen* verscheen.

»Zeg eens, *Parfen!*" begon de ongelukkige *Ischorski*: »is het waar, dat wij geen enkel patient in het hospitaal hebben?" — »De Hemel zij gedankt, Uwe Edelheid! er is geen een." — »De Hemel zij gedankt? gij domkop! — *Parfen!* gij zijt een ezel." — *Parfen* achtte het niet raadzaam, zich tegen deze uitspraak te verzetten. — »Moet ik dan ledige bedden laten zien?" vervolgde *Ischorski*. »Ik moet en wil patienten hebben, verstaat gij?" — »Maar, Uwe Edelheid! waar zal ik die vinden?" — »Dat raakt mij niet — maar ik moet er hebben — pak u weg! — Maar wacht eens, *Parfen!* gij ziet er zoo bleek uit. Zijt gij volkomen wel?" — »O ja wel, Uwe Edelheid!" — »Gij moet op uwe gezondheid passen, *Parfen!* Gij zijt inderdaad niet wel." — »Ja, Uwe Edelheid! ik ben waarlijk wel — heb medelijden met mij!" — »Nu dan goed: maar pas op uwe zaken, en haast u." — »Maar, Uwe Edelheid! als er nu eens niemand wil?" — »Gij moet hen niet vragen, of zij willen, gij botmuil! Gij hebt het dorp maar in te loopen, en den eersten, dien gij ontmoet, mede te nemen, of hij wil of niet. Ik denk, dat ik toch meester ben op mijn eigen goed." — »Zonder twijfel, Uwe Edelheid! maar zou het niet beter zijn, eenige boeren te huren?" — »Die inval is zoo kwaad niet. Maar pas op, dat gij niemand neemt, die er niet ziekelijk uitziet. Om een waterzuchtige te verbeelden, hebben wij een dikken kerel noodig." — »O, Uwe Edelheid! dan is niemand beter, dan de doodgraver. Hij is de dikste van het geheele dorp." — »Goed, *Parfen!* Beloof hem eene goede fooi." — »Voor een paar roebels zal hij zich zeker wel een dag lang ziek willen houden, Uwe Edelheid! of zelfs dood." — »Geef hem die dan. Maar zeg eens! weet gij geen schralen, mageren kerel voor een patient, die de tering heeft?" — »Een mageren? Laat mij eens verzinnen! O ja! *Andros*, de schoenmaker, die is niets dan vel over been. Die zal juist de regte zijn. Zoo mager vindt gij geen tweeden in het geheele land." — Goed, *Parfen!* Gij zijt een knap man. Maak nu maar alles zoo spoedig mogelijk gereed. Nu hebben wij ten minste twee goede patienten. De anderen moet gij zelf maar uitzoeken. Maar, luister! vergeet niet, om hun te zeggen, dat zij zich doodstil moeten houden, zoolang de Gouverneur in de kamer is." — »Ja wel, Uwe Edelheid!" — »Zij moeten zich niet bewegen. En laten zij er om denken, om hunne slaapmutsen op te zetten — en zeg hun, dat zij erg moeten steunen." — »Ja wel, Uwe Edelheid!" — »Goed! Ga nu uwen gang maar, en pas goed op. — Gij lacht, *Surski!* Ik weet wel, dat het gek is. Maar wat zal ik doen? Ik kan toch geene ledige kamers laten zien — en ik wilde gaarne iets doen, om uit te munten. Een hospitaal te stichten — dat klinkt als een klok. Als Zijne Excellentie het gezien heeft, wie weet of hij er dan niet aan het Hof van spreekt: en als de Kei.. begrijpt gij mij nu? En als ik nu ledige kamers liet zien!"

~~~

In den namiddag kwamen *Roslalew* en *Surski* hunnen vriend weder bezoeken, om te vragen, hoe de zieken hunne rol gespeeld hadden. Zij waren juist voor het hospitaal, toen *Ischorski* de deur kwam uitstuiven.

»Wat zou onzen vriend *Nicolaas Stephanowitsch* gebeurd zijn?" riep *Surski* uit. »Zie hem eens loopen! — Hei! *Ischorski!* wat scheelt er aan?" — »Wat er aan scheelt?" antwoordde *Ischorski*, op eenen wanhopigen toon: »niets, volstrekt niets, behalve dat ik voor altijd onteerd, geschandvlekt ben." — »Wat meent gij?" — »Ja, dat moogt gij wel vragen. Heiligen in het Paradijs, laat mij ademhalen! Die gekken, die schurken, die honden, die....." — »Bedaar toch! Wat is er gebeurd?" — »Niets, heb ik u al gezegd, niets; behalve dat al mijne moeite en kosten naar den duivel zijn. Dien zotskap van een doctor zal ik nog van avond wegjagen." — »O, nu begrijp ik het. Het betreft uw hospitaal." — »Mijn hospitaal? Ik weet van geen hospitaal. Ik heb geen hospitaal. Morgen zal ik dat vervloekte ding laten afbreken." — »Maar, broeder! zeg ons toch, waarom gij u zoo boos maakt!" — »Waarom? Zij hebben mij den dood aangedaan, anders niet. Begrijpt eens! Daar laat ik mijnen gasten mijn goed zien, en het hospitaal komt aan de beurt. Eerst gaan wij in de verbandzaal, en allen bewonderen de netheid en zindelijkheid. Men overlaadde mij met complimenten. Ik was de weldoener van mijn land, zeiden zij, een verlicht man, en mijn goed was eene eer voor het rijk. Toen gingen wij naar de kamer No. 1: »W a t e r z u c h t i g e n." Ik laat de heeren binnen. Lieve Hemel! daar ligt de uitgeteerde *Andros*. Ik bragt hen spoedig weder naar buiten, en naar de kamer No. 2. De Gouverneur las zelf het bordje: »T e r i n g z i e k e n." Wij gingen binnen, en ik dacht dat ik door den grond zou gezonken zijn, zoo ontstelde ik. Daar lag dat dikke, logge beest *Burkas*, de doodgraver. »Hoelang hebt gij de tering al?" vroeg Zijne Excellentie. »Twee jaren, Uwe Edelheid!" antwoordde de ezel. — »Arme man! gij ziet er zeer naar uit." Iedereen schaterde van lagchen. Ik kon het niet langer uithouden, en liep weg. Wat zal ik nu doen?" — »En wat beduidt dit nu?" — »Wat dit beduidt? Als alles nu eens uitkwam?" — »Dat zal niet gebeuren. Hoe zou iemand op de gedachte komen, dat gij uwe zieken bij den dag hebt gehuurd? Zeg dat de bordjes verkeerd gehangen waren — dan zijt gij klaar." — »Zoudt gij denken, dat ik mij zoo zou kunnen redden?" — »Wel zeker! En tot slot lacht gij nog harder, dan al de anderen te zamen."

DE BEDRIEGER BEDROGEN.

In de eerste helft der vorige eeuw, wist een monnik uit een klooster te Saragossa, een koopman aldaar woonachtig, die bankroet was gegaan, te bepraten, dat hij een gedeelte van zijn boedel, hetwelk hij had weten te verdonkeren, aan het klooster zoude schenken, voor redenen aanwendende, dat hij daarmede weder kon vergoeden, hetgeen hij diegenen verschuldigd was, die bij zijn faillissement hadden geleden. — De koopman stierf, en zijne weduwe was tot den bedelstaf gebragt. Hoe zeer ook bedroefd over haar groot verlies, was zij evenwel zoo eerlijk, dat zij de laatste wil haars echtgenoots, waardoor zij in de bitterste armoede gestort werd, stipt uitvoerde. De oude trouwe dienstknecht poogde der bedroefde weduwe moed in te spreken; hij verzekerde, dat nog niet alles verloren was, wanneer zij hem slechts naar zijn welgevallen wilde laten handelen, en in het bijzonder hem de Kat schenken, die sedert jaren de oude huisvriend was geweest. De weduwe stond dit gaarne toe. Het waardigste van het verdonkerde deel der nalatenschap des koopmans bestond in een zeer fraai Paard, en waarvan den opbrengst volgens zijn testament aan het klooster moest vervallen.

De dienstknecht begeeft zich met het Paard naar de markt, de Kat onder den arm, en veilt het eerste ter verkoop aan. Een officier aldaar had reeds voorlang gewenscht het schoone dier in eigendom te bezitten, en bood zich ook nu als kooper aan. »Wat moet dit Paard kosten?" vraagt hij den knecht. »Één louis d'or," is het antwoord. »Ik verzoek u," herneemt de officier, »niet te spotten; maar in ernst den prijs van het Paard te zeggen." »Hetgeen ik gezegd heb is ernst," antwoordde de knecht, »doch ik heb daar nog ééne voorwaarde bij. De Kat wordt met het Paard in één koop verkocht, en deze verkoop is niet beneden de negen en negentig louis d'or." Het Paard was den officier gaarne honderd louis d'or waard, weshalve hij volvaardig den koop op deze wijze sloot. Het Paard en de Kat werden alzoo dadelijk in het bezit des officiers gesteld, en deze betaalde de honderd louis d'or.

Nu spoedde de getrouwe dienstknecht zich naar zijne gebiederes, en verhaalde haar den gedanen handel. »Gij vervult nu den laatsten wil uws echtgenoots," zeide hij, »wanneer gij den louis d'or, dien het Paard heeft opgebragt, aan het klooster geeft, en de negen en negentig die voor Kat zijn betaald, voor u behoudt. Hier tegen ken niemand iets inbrengen." En zoo gezegd zoo gedaan.

Stand der Maan.

5	*AUGUSTUS*	EERSTE KWARTIER.
13	»	VOLLE MAAN.
20	»	LAATSTE KWARTIER
27	»	NIEUWE MAAN.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
15 ZATURDAG.	's morgens	7-42	's avonds	1-42
16 ZONDAG.	»	8-33	»	2-33
17 MAANDAG.	»	9-24	»	3-24
18 DINGSDAG.	»	10-15	»	4-30

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.
~~~